

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/83/2017
Identifikačné číslo spisu:	6714215056
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6714215056.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu BEGBIE, s. r. o., so sídlom vo Zvolene, Nám. SNP 27, zastúpeného advokátskou kanceláriou Dlhopolec, s. r. o., so sídlom vo Zvolene, Nám. SNP 27, proti žalovanému Fleetreal, a. s., so sídlom v Bratislave, Vlčie hrdlo 64, zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Ľuborom Navráčikom, PhD., so sídlom v Bratislave, Miletičova 21, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6 C 169/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2016 sp. zn. 12 Co 529/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. júna 2015 č. k. 6 C 169/2014-86 uložil žalovanému 1/ povinnosť súhlasiť s vydaním predmetu úschovy, vydaním sumy 166 950,- eur prijatej do súdnej úschovy v konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 7 U 1/2013 žalobcovi a žalobu voči (pôvodne) žalovanému 2/ zamietol. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné rozhodnutie. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že 18. apríla 2013 spoločnosť Credit Clearing Center, a. s. podala návrh na prijatie do úschovy adresovaný Okresnému súdu Zvolen, kde predmetom úschovy bola suma 166 950,- eur, pričom ako dôvod podania návrhu bola skutočnosť, že spoločnosť bola nútená záväzok na úhradu skladného za obdobie od 17. mája 2010 do 29. februára 2012 splniť uhradením do súdnej úschovy, nakoľko si nebola istá, kto je veriteľom a kde sa nachádza. Z obsahu spisu 7 U 1/2013 zistil, že 28. marca 2013 bola uzatvorená Zmluva o predaji podniku úpadcu Ostrolúcka, a. s. „v konkurze“, kde na strane predávajúceho vystupovala uvedená spoločnosť, v mene ktorej konal konkurzný správca B. a na strane kupujúceho vystupoval žalobca. Spoločnosť Credit Clearing Center, a. s. bola 6. marca 2015 zrušená a 1. apríla 2015 vymazaná z obchodného registra, kedy predmetná spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Fleetreal, a. s. Súd vychádzal z toho, že dlh právneho predchodcu žalovaného 1/ vo výške, v akej bola zriadená súdna úschova existoval a v tomto smere dokazovanie nevykonával. Dospel k záveru, že jediným subjektom okrem žalobcu, ktorý by si mohol uplatňovať právo na vydanie predmetu úschovy je žalovaný 2/, ktorý však nikdy

záujem o vydanie predmetu úschovy neprejavil. Uzavrel, že veriteľom pohľadávky, pre splnenie ktorej bola zriadená súdna úschova je žalobca a žalovanému 1/ uložil povinnosť súhlasiť s vydaním predmetu úschovy.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovaného 1/ (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. októbra 2016 sp. zn. 12 Co 529/2015 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť súhlasiť s vydaním predmetu úschovy, vydaním sumy 166 950,- eur, prijatej do súdnej úschovy v konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 7 U 1/2013 žalobcovi a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13 CoD 5/2013-131 z 21. marca 2014, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 7 U 1/2013-75 zo 14. augusta 2015 o zamietnutí žiadosti žalobcu o vydanie predmetu úschovy, v ktorom odvolací súd uviedol, že sa jedná o plnenie zložené pre neznámeho veriteľa a súhlas zložiteľa s vydaním predmetu úschovy je potrebný, avšak samotný odkaz na predmetné rozhodnutie súdom prvej inštancie je nepostačujúci. Poukázal na ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p. s tým, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13 CoD 5/2013-131 z 21. marca 2014 nespadá pod rozhodnutia taxatívne vymedzené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktorého dôvodnosť odôvodnil ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 C.s.p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 C.s.p.). V danom prípade žalovaný namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. V zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého (kasačné, procesné) uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie prvoinštančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje (por. napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 148/2013, 3 Cdo 236/2016). Tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (por. publikáciu Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1353-1356).

10. Dovolací súd sa z hľadiska prípustnosti dovolania zaoberal posúdením, či dovolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie. V súlade s vyššie uvedeným dospel k záveru, že v tomto prípade nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, a teda o rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie podľa § 421 C.s.p. prípustné.

11. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.